

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Dignitas Deum secum habendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

e Rom. 14.
17.

comediſti ſimilam pretioſi mei corporis, & mel conſolationu diuinarum: ac de omnibus ad tuas delicias, quietemque tuam ſpectantibus tibi proſpexi: & & *decora facta es uehementer nimis, & profeciſti in regnum*, egregiã dignitatem accepisti: Regis enim ſponſam, Reginam eſſe neceſſe eſt; regnumque eius etiam eſſe debet: ſiquidem inter Sponſos non fit donorum partitiõ: & quod eſt alterius ad alterum quoque ſpectat. e *Regnum meum, quod eſt iuſtitia & pax & gaudium in Spiritu S.* intra te poſui, vt mecum regnes; meis fruẽs bonis, quæ tua eſſe volo. Gratias tibi Rex cœli liberaliſſime, ob dona viliſſimæ huic terræ creaturæ collata, falices, qui cœleſtem tuam audiunt vocationem, per quam eos ad ſublimem aded dignitatem exaltas?

§. 3. *Dignitas DEVM ſecum habendi.*

ſiuxta illud
Apoſtoli.
f Rom. 1.5.
Ioan. 14.17.
g 23.

h Deu. 10.9.
i Pſa. 144.1.
o 117.28.
Serm. de
Aſcenſ. Do-
mini.
k Luc. 15. 31.

Homil. de
Paſca &
duobus filiis
come 2.

l Job. 14.

NE C D V M tamen ſiſtit immenſa magni noſtri Dei ac Domini Charitas; ſed, præter dona prædicta Sponſa ſua collata, donum aliud ſupra omne donum addit, ſeipſum ſcilicet. dat enim illi, vt dicebamus, verè ac realiter ipſum fontem viuum charitatis, perſonam ſcilicet Spiritus S. iuxta illud Apoſtoli: *f Charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris per Spiritum ſanctum, qui datus eſt nobis; qui cum Patre & Filio venit ad animã, & g manſionem apud eam facit. aded enim dulcis ac beneuolus Sponſus nõ vult a ſua Sponſa abeſſe; ſed ſemper illi aſſiſtere, eam gubernando, & in ſuis omnibus actionibus adiuuando. Et quemadmodum Deus animam accipit in ſua, ita anima Deum accipit in ſua: quia h ipſe Dominus poſſeſſio eius eſt, hæreditas, & totum eius bonum: poteſtque cum Dauid dicere: i exaltabo te DEVS meus Rex, DEVS eſt meus, & eſt Rex meus. Quod ſi DEVS eſt tuus, (ait Sanct, Cyprianus) quid ampliùs vis? ſi ille poſſeſſio tua eſt, quid quæris ampliùs? nam ſi DEVS eſt tuus, tuum eſt quicquid ille habet: & ipſe tibi dicet: k omnia mea tua ſunt: virtutes meæ ſunt tuæ; dona mea, diuitiæ meæ, & cœli mei, tui ſunt: in me enim ſolo habes omnia in tuum commodum. Quo itaque altiùs poteſt animæ tuæ dignitas & excellentia aſcendere, quam vt lit domus Dei viui, habitatio Patris æterni, & Filij eius vnigenæ, templum viuum Spiritus ſancti, & Sponſi cœleſtis thalamus: cum quo arctam amicitiam & continuatam conſuetudinem habere poſſis, triplici nomine & titulo prædictis filiationis, deſponſationis, & quodd illum habeas tecum? Hoc (ait S. Chryſoſt.) ſignificare annulũ filio prodigo datum: qui eſt ſignũ deſponſationis, arrhæ nuptiarum, pignusque amiciffimæ conſuetudinis. Quod totum facit Spiritus S. dulci ſuiſſiſſus præſentia; tribuens ſeptem ſua dona, quibus magna conuiuia Filij ſuis & ſponſis exhibet. Nam quemadmodum l ſeptem filij Iob cum tribus ſuis ſororibus faciebant conuiuia per domos, vnusquisque in die ſuo: ita (ait S. Gregorius) ſeptem Spiritus S. dona cum tri-*

bus

bus Theologicis virtutibus eorum fororibus, quotidie exhibent iustis splendida conuiuia, vno dono inuitante reliqua; & vna virtute, ceteras: omnibus exultantibus, & eum, in quo manent, & qui feruenter ipsis vitur exhilarantibus. vno die conuiuium instruit SAPIENTIA, reficiens spiritum cognitione certa & iucunda rerum æternarum; eumque inclinans & impellens, vt magna voluptate Præcepta diuina exequatur: Alio die conuiuium exhibet donum PIETATIS, excitans teneros valde affectus, dulcesque lacrymas deuotionis erga Deum, & commiserationis ad proximos: Et in eundem modum præparant sua conuiuia Charitas, Obedientia, Patientia, ceteraque virtutes, singula in die suo, ceteras ad suas actiones suauiter exercendas deducendo. Sed quis vnicique certum diem designat: quis virtutes aduocat, vt hæc instruant conuiuia? Hoc ipsemet Spiritus sanctus diuina sua inspiratione facit: ad ipsum enim spectat, dulces huiusmodi affectus excitare, ad animas Sponsas suas recreandas: vt in domo eius in gaudium & letitiam inueniatur: gratiarum actio, & vox laudis sonet in ea. Hoc ipsum multò magis efficere solet, cum intrat in animum recens iustificatam, quemadmodum solet solenniùs excipi Princeps in ciuitate, cum eius possessionem primùm ingreditur accepturus. Hoc est supremum donum, quo Sapientia diuina inuitat, vocatque peccatores ad pœnitentiam, dicens: *Conuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum.* O Christianæ vocationis sublimitas! ô diuinæ sapientiæ liberalitas quem spiritum hunc esse existimas, qui tibi aded liberaliter offertur! hic est spiritus, qui mundum creauit, o qui ornauit caelos, viuificauit aquas, & p renouauit faciem terra; suaque præsentia q repleuit orbem terrarum. Hic spiritus est, qui procedit à Patre & Filio, veritatis Magister, qui r suggerit omnia, quacunque Christus dixerit; & s vnctio, quæ amanter docet de omnibus; est spiritus æternæ sapientiæ, de quo ipsamet loquitur: quod sit r sanctus, vnicus, multiplex, subtilis, discretus, incoquinatus; certus, suauis, amans bonum, humanus, benignus, stabilis, certus, securus, qui cū sit vnicus, est tamen multiplex in effectibus, omnem habens virtutem, & qui capiat omnes spiritus, hic est spiritus, qui mortuos viuificat: solatur tristes, excitat desides, docet u orare & p populare gemitibus inenarrabilibus, corda commutat affectibus stupendis: vt enim ait S. Gregorius: ab omni corde, quod replet, torporem frigoris excutit: & omne cor quod eius gratia tangitur, & mansuetudinis lenitate tranquillum, & zelo iustitiæ accensum facit. Implet namque Oitharadum puerum, & Psalmistam facit; ingreditur in pastorem, & efficit Prophetam; ingreditur in puerum, & iudicem senum facit; intrat in piscatorem, & facit prædicatorem; ingreditur in publicanum; & facit Euangelistam; implet persecutorem Christi, & gentium Doctorem facit! ô qualis est artifex iste spiritus! nulla addit-

m Isai. 51. 3.

1. Prou. 1. 23.

Iob. 26. 13.

Psal. 103.

Sapi. 1. 7.

Ioan. 14.

Ioan. 2.

Sapi. 7. 22.

Rom. 8.

Euan. 30.

Euang.

» cendum mora agitur in omne quod voluerit. Mox enim ac tetigerit
 » mentem docet; solumque tetigisse, docuisse est. Nam humanam animam
 » subito vt illustrat, immutat; abnegat hoc repentè, quod erat; exhibet repen-
 » tè quod non erat.

x Ioan. 7.
37.

y Ioan. 4. 1.

lib. 1. de
spirit. S. c.
10.

Lib. 15. Mo-
rali. c. 10.

DE NIQVE ad hunc spiritum suscipiendum inuitat Christus Dominus
 Noster omnes peccatores, sitientes & indigentes aqua viua gratiæ ipsius,
 & eius fonte, dicēs: *x si quis sitit, veniat ad me, & bibat. de ventre eius fluent flu-
 mina aqua viua. Quæ sunt hæc flumina ex anima proditura? & quis fons, ex
 quo illa intra animam oriuntur? quod si aliunde influent, quia illa ex se ta-
 lia flumina non habet, vnde venient, nisi è cælo per ipsius Domini voca-
 tionem, inuitantis nos ad bibendum ex tali aqua? y qui biberit (inquit) ex a-
 qua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo
 fons aqua saluentis in vitam æternam.* Hic fons (vt explicat S. Ambrosius) est
 Spiritus Sanctus, qui influit continuè conferuatque viuâ gratiæ aquam; &
 inclinatur ad producenda opera, vitæ æternæ meritoria: vt aqua, quæ descen-
 dit è cælo ascendat in cælum, & origini coniungatur, ex qua profluxit. quod
 si iustus sibi ipsi non desit, nunquam deficiet hic fluxus ex parte Spiritus S.
 qui in ipso habitat. Vt autem appareat, quàm sit hic fluxus copiosus, cum vo-
 cauit CHRISTVS Dominus *flumina aqua viua*: inlinuans (vt S. Grego-
 rius aduertit) tot esse eius torrentes, quot sunt virtutes gratiæ, ac dona,
 quæ communicat: quorum aquæ animam lauant, & à suis immunditijs pu-
 rificant; extinguunt bonorum desideriorum sitim; cupiditatum ardorem
 temperant; eamque sæcundam reddunt, vt Sanctorum operum fructum
 semper proferat. Hæc summatim de tribus præstantissimis bonis, quæ vo-
 catio diuina peccatoribus offert, quod si oculos haberes, vt eius præstan-
 tia agnosceres: sælicem te iudicares, si illam amplectereris.

CAPVT XI.

TRIA PECCATORVM GENERA CONVERTIT
*mirabiliter Vocatio diuina, reparans vitam charitatis, aut
 etiam spem veniæ, & ipsam fidem quando
 amittitur.*

I.

Apo. 3. 1.
Iacob. 2.
7.

QUEMADMODVM Spiritualis gratiæ vita præcipuè consistit in tri-
 bus h Teologicis virtutibus, FIDE SPE & CHARITATE, quæ sunt
 quasi tres huius vitæ gradus: ita sunt in mundo tres gradus siue
 genera peccatorum mortuorum ob earum absentiam. Alij enim
 Fidem & Spem habent, sed Charitas deest: de quibus Christus D.
 in Apocalypsi dixit: *a quod nomen habeant, quod viuant, & mortui sunt.* b FIDES
 enim, vt S. Iacobus ait, *si non habeat opera, mortua est in semetipsa*: quamuis in

reliquis